

L'Epifania del Senyor

Text de l'Evangeli (Mt 2,1-12): Després que Jesús va néixer a Betlem de Judea, en temps del rei Herodes, vingueren uns savis d'Orient i, en arribar a Jerusalem, preguntaven: «On és el rei dels jueus que acaba de néixer? Hem vist sortir la seva estrella i venim a adorar-lo». Quan el rei Herodes ho va saber, es va inquietar, i amb ell tot Jerusalem. Herodes va convocar tots els grans sacerdots i els mestres de la Llei que hi havia entre el poble i els preguntava on havia de néixer el Messies. Ells li respongueren: «A Betlem de Judea. Així ho ha escrit el profeta: 'I tu Betlem, terra de Judà, no ets de cap manera la més petita de les principals viles de Judà, perquè de tu sortirà un príncep que pasturarà Israel, el meu poble'».

Llavors Herodes cridà en secret els savis, va demanar-los el moment exacte en què se'ls havia aparegut l'estrella i els encaminà a Betlem dient-los: «Aneu i informeu-vos amb exactitud d'aquest infant; i quan l'haureu trobat, feu-m'ho saber, perquè jo també pugui anar a adorar-lo».

Després de sentir aquestes paraules del rei, es posaren en camí. Llavors l'estrella que havien vist sortir començà a avançar davant d'ells, fins que s'aturà damunt el lloc on era l'Infant. L'alegria que tingueren en veure l'estrella va ser immensa. Van entrar a la casa, veieren el Nen amb Maria, la seva mare, es prostraren a terra i el van adorar. Després van obrir les seves arquetes i li oferiren presents: or, encens i mirra. I, advertits en somnis que no anessin pas a veure Herodes, se'n tornaren al seu país per un altre camí.

«Van entrar a la casa, veieren el Nen amb Maria, la seva mare, es prostraren a terra i

Avui, el profeta Isaïes ens anima: «Alça't radiant, Jerusalem, que arriba la teva llum; i sobre teu clareja com l'alba la glòria del Senyor» (Is 60,1). Aquesta llum que havia vist el profeta és l'estel que veuen els Mags a l'Orient, amb molts altres homes. Els Mags descobreixen el seu significat. Els altres el contemplen com quelcom que els resulta admirable, però que no els afecta. I, així, no reaccionen. Els Mags se n'adonen que, amb l'estrella, Déu els envia un missatge important pel qual val la pena carregar amb les molèsties de deixar la comoditat de la seguretat, i arriscar-se a un viatge incert: l'esperança de trobar el Rei els mena a seguir l'estel, que havien anunciat els profetes i esperat el poble d'Israel durant segles.

Arriben a Jerusalem, la capital dels jueus. Pensen que allí sabran indicar-los el lloc precís on ha nascut llur Rei. Efectivament, els diran: «A Betlem de Judea. Així ho ha escrit el profeta» (Mt 2,5). La notícia de l'arribada dels Mags i llur pregunta es propagà per tota Jerusalem en poc temps: Jerusalem era, aleshores, una ciutat petita, i la presència dels Mags amb llur seguici degué ser notada per tots els seus habitants, ja que el rei «es va inquietar, i amb ell tot Jerusalem» (Mt 2,3), ens diu l'Evangeli.

Jesucrist es creua en la vida de moltes persones, a qui no els interessa. Un petit esforç hauria canviat llurs vides, haurien trobat el Rei del Goig i de la Pau. Això demana la bona voluntat de cercar-lo, de moure'ns, de preguntar sense desanimar-nos; com els Mags, de sortir de la nostra comoditat, de la nostra rutina, l'esforç d'apreciar la immensa vàlua de trobar Crist. Si no el trobem, no hem trobat res en la vida, perquè solament Ell és el Salvador: trobar Jesús és trobar el Camí que ens condueix a conèixer la Veritat que ens dóna la Vida. I, sense Ell, res de res paga la pena.